

SÍNTESI DEBAT CERTIFICATS DEFUNCIÓ

Hem analitzat la pràctica dels certificats de defunció, moguts pels problemes que sorgeixen tant per la seva complimentació, com per l'estrès que provoca en les famílies afectades.

En primer lloc hem constatat que alguns metges en Atenció Continuada o urgències es neguen a vegades a omplir el certificat de defunció senzillament perquè no coneixen al pacient, tot i que no hi ha cap dada raonable que pugui orientar-los a la existència d'un acte delictiu. En aquests casos generalment falla la connexió entre els metges de família i aquests serveis. Cal posar un medi de comunicació que permeti als metges d'urgència i atenció continuada saber quins pacients poden estar en fase terminal. També cal conscienciar a aquests metges que de manera responsable omplint els certificats, estalviant un sofriment suplementari a les famílies.

També hem constatat que cal una relació més fluida entre els metges forenses i els metges de família. Cal que els forenses es posin a disposició telefònica per qualsevol dubte que pugui sorgir, i que no tinguin mandra per fins i tot anar a un domicili per valorar un cas dubtós. Pensem que aquesta pot ser una situació puntual, però no veiem cap raó perquè no es pugui produir una valoració conjunta entre forense i metge de família sobre si cal o no cal judicialitzar un cas determinat. L'actitud dels metges forenses ha de ser per tant de col·laboració franca i àgil amb els metges de família, assumint les seves responsabilitats quan calgui, i no pressionant als metges de família en casos dubtosos per tal que signin un certificat que en tot cas, podrien signar ells mateixos.

Finalment cal humanitzar i acollir adequadament a aquelles famílies que passen pel tràngol d'una necròpsia forense. El tracta actual és apartar-los completament del difunt, i àdhuc a vegades no s'els hi permet ni tants sols de veure el cadàver més que per fer-ne el reconeixement. La majoria d'aquestes necròpsies judicials no obeeixen a delictes, sinó a fets fortuits. Tanmateix el tracte que les famílies reben es fred, distant, com si haguessin fet alguna cosa mal feta. Cal redissenyar el protocol d'acollida de les famílies, tenir una cura exquisita en la informació que rebran, permetre una despedida amb el difunt, i que el resultat de l'autòpsia no sigui un paper que es va a recollir en un jutjat, sinó un professional que l'entrega i en fa una interpretació o lectura amb la família.

Comitè d'Ètica Assistencial
IDIAP Jordi Gol

Febrer 2009